

POURES.

Devetoga novembra nećemo tako lako zaboraviti. Toga dneva u jutro oko pol osam očituo se u polovici skoro nase drzave dosta jak potres. U gradu Trstu trajao je isti do 6 sekundah, kuce su se tresle, kućni zvoneći zazvoniće, al se nikakva nesreća nedogodi. Mogli bismo nabrojiti dvadeset gradova i mjestih po Kranjskoj, Stajerskoj i Ugarskoj, gdje se je silan potres pojavio al se nikakva dalnja nesreća neprivedila. Tko je pak nastradao? Hrvatski! Glavni grad Zagreb bio je na rubu propasti! U 7 satih i 35 časova istoga dana bio se uzašan potres i trajao do 30 sekundah, prvac mu je bio od sjeverozapada na jugo-iztok. Kad je potres počeo bio zidove lemiti, skakali su ljudi iz kreveta, te bez-sesira, dapače kako su iz postelje skočili, tako su izletili na ulicu. Uzasan je bio jauck gospodjih i djece a mužkarcem u toj sivojnosti brzinu su suze. Srusilo se je do 500 zidova i do 1500 dimnjaka neretujuće stiene, koje su izpucale. Mnogo krovova se je srusilo bez razlike u starijih i novijih kućah. Nema kuće u Zagrebu koja nije bila poštećena, a mnoge nisu za obitavati te su od stanovnika ostavljene. Više od kuća nastradale su ovim potresom crkve po Zagrebu a naročito prvostolna crkva sv. Stjepana. U toj crkvi sruslo se je svod nad svelistom (presbiterijom) te sa svojom težinom sasvim unišlio i lepi glavni oltar, od kojeg je preostao je dini kameniti tabernakul, polupav nadbiskupsku stolicu i polovinu klupah u svestistu. Crkva sv. Marka sva je razpuvana u pročelju. U obice velika je stela u dućanu, u kojih imade predmetih, koje se potri mogu. Silan potres uzdrmao je s temelja sve te porazbacao nastlagane stvari. Skoro se je čuditi, što je kod takve goleme nesreće ipak tako malo ljudi nastradalo. Mrtva ostala su dva u ranjenih imade leipi broj tako da se govor, da su bolnice već prepunjene. Jos svega toga nije bilo dosta, potres ponovio se je slijedećega dana nu ne o prijašnjoj sili, a očituo se ga i 12. novembra, tako da je kod svega pučanstva do skrajnosti zavladao neopisiv strah te se nitko nije već dao pod krov a tko je mogao i ostavio Zagreb, da se ukloni pretećoj pogibelji. Njekoliko danah u prijašnjem jednu spavalje je občinstvo po ulicah, u kočijab, u dasčarab ili boraveć noć po kavanah kod prostih svećeh, jer se plin (gas) u kućah nije smio užigati. Nije samo Zagreb stigla te nevolja, iz stotine mjestih i selih Hrvatske dolaze

nego da naidob napisano i starom testametu. Na to svedoci zgora pisani. Miseca entara¹⁸) da 7. 1485.¹⁹)

Mi hujasmo napisali, da je ta oporuka iz godine 1485. Tomu lavolio je prigovoriti veleđ. g. Črnič, i sa svim pravom. I mi smo se iz ikonika osyđedolci, da je drugo u, a ne f, kako bi se na prvi mak moglo čitati. —

A sada nek govoriti gosp. Črnič sam.

A i vick gospodina Martina Mojsjejevića ili Mojsjejevića ili Mojsjejevića slaze, ne²⁰ 1585.²¹) nego a 1485.²² godinom. Jer ero koje godine spominja isto ime i pripovjak: „Let božić 1470, miseca oktobra..... jest poslat (krki knec Ivan Frankapan) na to (razvidjet Vrbansko i Bačansku medždiju) volo razumnu otca duhovnoga gospodina Jurja opata arastoga Mihovila s Krka, i postoranoga i razumnoga i plementoga muha podnećina Martina Mojsjejevića“²³): „... anno... 1494, monsis augusti die 19, inductione 2..., constituit et creavit (Magistrica et Generosa Domina Elisabeth Comora Illici, et Magnifica Uni. Dani. Joannae de Frangipanibus, Veglia, Seguias, Modrusio Comitis) suas commissarios ipsum Illicum, Dnum Dnum, Comitem Joannem maritum suum, et Illicum. Dnum. Dnum.

¹⁸) Na daju 1485.²⁴

¹⁹) Slob. 2. u 6. 4

²⁰) Kralj statut

tužni glasovi, da su crkve porušene, kuće popucale, i u obće, da je stola velika. Kazje se nadalje, da oko Zagreba traži njekakvo toplo vrielo izaći na vidjelo i čitamo, da je u blizini Svesvetih zemlja pukla te da se je naslo njekakve vukaničke materije. Drugi put čemo naslov citateljem pobliže javiti. Sad se je nadali, da je pogibelj nestala. Nj. Velič blagoizvolio je upravit 10. o. mjes. banu Pejačeviću sliedeću depešu: „Oče, kujeć vas jučerašnjom brzojavkom zahievani predlog, dajem za sada iz moje privatne chatule za stradajuće od potresa siromaštva pučanstvo u Zagrebu i eventualno u ostalih mjestih Vašej upravi povjerene zemlje od Moje strane i od strane carice iznos od 10,000 for., koji se imaju odmah porazdeliti, čim stignu.“

DOPISI.

S Bačke, koncem oktobra.

Ovoj put da javlim putem „Naše Sloga“ sgode i nesgođe ovog trgovista. Ali mi prsti i ovaj put nemogu van u zlostine zice udarati. Ta koko da u javnost radostne stvari iznesem, kad sam do sad na vjesnici pero čekao, da opiše opustošenje, haranje, štetu i nevolju, što ju ob noć 15. rujna t. god. strnšna ploha ciecloj ovaj dolini naniela; dažd veli se, kukova se na ovih stranah nepamtiti, i kolj je na samo svu dolinu poplavio, nego i klipove sa svim stropovima tja u more odnito, a i ne jur gotove proizvode zemlje uništio. Sve ovo nebijaje još dosta, nego jo razrušio i srednji kameni most u dubravi, da mu sada ni traga nema, a jos drugo je znatno ostlio. Pa da to tko u javnost iznese? — Al ne, „Naši otel“ rebi da bezbrizno spavaju, blagokrvno bi se gledalo, kako se dne 10. rujna klipove po moru lovilo, tko je god htio, na mjesto da se nadležno na lee mjeseta pristupi, štetu pročeni itd. — A što da rečem sada za mostove? Pokrajina jejur jednom u proračun svoj uvrstila liepu svotinu za most „Na Goričacu“, a zatim je i lunjske zime predložila bita, da se državnimi novel graditi, da se pomognu oskudnikom, ali jedno i drugo ostalo mrtvo slovo. Posto je pak poštenom čovjeku rice kapara, to će se valjda i izvesti, kad je jur i onako na tu svrhu pokrajina još pred pet mjeseci mjeri ka svoga izaslala bila. Akolik pak i toga proti očekivanju svakom nebude, tad neko se oni, koji sudbinom našom upravljuju, sdušno sieti, da ih most, koji je voda srušila, po sebi na tu dužnost opominje, drugačije buduće jur triješkavcem odijeljeni, moći čemo i reći, da smo sami

sebi ostavljeni, kad za koj dan bez komunikacije ostanemo. Nu to će valjda i biti prva brigia našim otcent, koji su si prva ili zastupnička mjestu u občini tako željno tražili, ako jim samo neide još po glavi proganjati pravdom one, koji se usudjuju samo pisanuti, da je prošle godine dosta občinam na stotine a gledjeg i na hiljadu for. novaca

njelvo, da je izvoli uvrstiti u „N. Slogu“ nek se svjet uvjeri o pravih lopovih. Ima tomu priljeno vremena otkad se je u malom gradiću Žminju pojavila neku strastvena lopovšćina, kojoj se nije moglo u trag doći. Sto čovjek ne bitje imao išto mu nije poslo za rukom to se hode Bogu, kad je injera njego, og ustrpljenja puna, odkriti krive. Neću od 19.—20. t. m. kad hvojave kosa iz kabla, nekoj zločinu učinju u ko nekoje udovice u gradu, i joj odvje 5 hektolitara najboljeg crnog vina, 5 hektolitra pšenice i dva krpe Špica. Čim dan osvanuo islo se zločinom i trag po pšenici na putu raztrešio, a pada sunča na nekoje gradjane. Povjrena kradja prijavljena je odmah u ž. sudu u Pazinu, koji posta e. kr otočištvo onamo. Došavši e. k. red učivo bez oklevanja potruž kucu jednoga kojeg je pala sumnja, te pronadje osu i spomenutih ukradenih stvari, također na hrpe ptenine, roba i rukotvorine d kolonine, koje su po obvoj slutnje bili u duešu, koji je 27. decembra 1887 postao plenom strasnog požara. Prema tko je još pritvrdio odče u kuci je jednoga radi iste počinjenje kradje učinio zlostvoren, i kupljene ukradenome stvari u pronađenim rukotvorinama i odče, dogodili su drugi još stresni slučaj. Oko tri sata u jutro na 25. oktobra vlasnik pogorela dućane izdje iz kuće s kosi, da krene radi svog putovanja nam učinilo. Privođeda se iz njegova putovanja i ova, dosao je k njekom svećeniku. Svećenik ga nagoni, vjeri hrvatski. Reče jedini, reče drugu. Kad je vidio, da mu g. poglavari nista neodgovara, zapita ga, zar nerazumlje hrvatski? On mu odgovori da ne! Na to će mu svećenik posve otvoren: po tom nećete vi mnoga kod nas opraviti. — I još da ima taj g. poglavari srdeća govoriti, da se mora u školah u kotaru njemacki učiti, jer da nas narod nejma kud kamo bez njemackoga jezika! Dakle kol, poglavari mogu biti nepoznajući jezika naroda, a narod nemože obilježiti svoga polja nepoznajući jezika poglavara. Zar zbilja da se 60.000 ljudi uči njemacki radi jednoga! A zna li za to g. Taaffe??

Iz srednja Istre.

Čuju se nekoje žalostne viesi te buduće su ističte molim slovano ured-

„Va fine holla, amen, let' guib. 1484.²⁵) kako kupy Valentij²⁶ sin Ivana Kikabonija solo na Visocah²⁷, ko e bilo Matra Mikliča mida dote...²⁸) Ništa nam nekrati drasti, da je ore bio on isti Martin Mojsjejević III Mojsjejević.

I nija čudo, gospodine urednike, da ja

po slovjanaku, ili hrvatsko, po hrvatsku pišao

kapelan kraljčakoga gospodara, bisege činovnikom, „podknežinom“, onoga kraljčaka kneza,

koji je svojim podložnikom Hrvatom samo

tako pišao, kako njegova nobrojena pisma

svjedote.

I na to više dobri muti, naprijed gđu-

plovjan Matr., 2. župan Matjci Draganić,

3. nego brat Valentij²⁹, 4. župan Benko Šupan Stjepana Klančinica sin.

I ja pišac Žunić, ki to zapisah po ukaz-

no³⁰) prodjauči i kupujutih.

— Va fine holla, amen, let' guib. 1484.²⁵)

kako kupy Valentij²⁶ sin Ivana Kikabonija solo na Visocah²⁷, ko e bilo Matra Mikliča mida dote...²⁸) Ništa nam nekrati drasti, da je ore bio on isti Martin Mojsjejević III Mojsjejević.

I nija čudo, gospodine urednike, da ja

po slovjanaku, ili hrvatsko, po hrvatsku pišao

kapelan kraljčakoga gospodara, bisege činovnikom, „podknežinom“, onoga kraljčaka kneza,

koji je svojim podložnikom Hrvatom samo

tako pišao, kako njegova nobrojena pisma

svjedote.

I na to više dobri muti, naprijed gđu-

plovjan Matr., 2. župan Matjci Draganić,

3. nego brat Valentij²⁹, 4. župan Benko Šupan Stjepana Klančinica sin.

I ja pišac Žunić, ki to zapisah po ukaz-

no³⁰) prodjauči i kupujutih.

— Va fine holla, amen, let' guib. 1484.²⁵)

kako kupy Valentij²⁶ sin Ivana Kikabonija solo na Visocah²⁷, ko e bilo Matra Mikliča mida dote...²⁸) Ništa nam nekrati drasti, da je ore bio on isti Martin Mojsjejević III Mojsjejević.

I nija čudo, gospodine urednike, da ja

po slovjanaku, ili hrvatsko, po hrvatsku pišao

kapelan kraljčakoga gospodara, bisege činovnikom, „podknežinom“, onoga kraljčaka kneza,

koji je svojim podložnikom Hrvatom samo

tako pišao, kako njegova nobrojena pisma

svjedote.

I na to više dobri muti, naprijed gđu-

plovjan Matr., 2. župan Matjci Draganić,

3. nego brat Valentij²⁹, 4. župan Benko Šupan Stjepana Klančinica sin.

I ja pišac Žunić, ki to zapisah po ukaz-

no³⁰) prodjauči i kupujutih.

— Va fine holla, amen, let' guib. 1484.²⁵)

kako kupy Valentij²⁶ sin Ivana Kikabonija solo na Visocah²⁷, ko e bilo Matra Mikliča mida dote...²⁸) Ništa nam nekrati drasti, da je ore bio on isti Martin Mojsjejević III Mojsjejević.

I nija čudo, gospodine urednike, da ja

po slovjanaku, ili hrvatsko, po hrvatsku pišao

kapelan kraljčakoga gospodara, bisege činovnikom, „podknežinom“, onoga kraljčaka kneza,

koji je svojim podložnikom Hrvatom samo

tako pišao, kako njegova nobrojena pisma

svjedote.

I na to više dobri muti, naprijed gđu-

plovjan Matr., 2. župan Matjci Draganić,

3. nego brat Valentij²⁹, 4. župan Benko Šupan Stjepana Klančinica sin.

I ja pišac Žunić, ki to zapisah po ukaz-

no³⁰) prodjauči i kupujutih.

— Va fine holla, amen, let' guib. 1484.²⁵)

kako kupy Valentij²⁶ sin Ivana Kikabonija solo na Visocah²⁷, ko e bilo Matra Mikliča mida dote...²⁸) Ništa nam nekrati drasti, da je ore bio on isti Martin Mojsjejević III Mojsjejević.

I nija čudo, gospodine urednike, da ja

po slovjanaku, ili hrvatsko, po hrvatsku pišao

kapelan kraljčakoga gospodara, bisege činovnikom, „podknežinom“, onoga kraljčaka kneza,

koji je svojim podložnikom Hrvatom samo

tako pišao, kako njegova nobrojena pisma

svjedote.

I na to više dobri muti, naprijed gđu-

plovjan Matr., 2. župan Matjci Draganić,

3. nego brat Valentij²⁹, 4. župan Benko Šupan Stjepana Klančinica sin.

I ja pišac Žunić, ki to zapisah po ukaz-

no³⁰) prodjauči i kupujutih.

— Va fine holla, amen, let' guib. 1484.²⁵)

kako kupy Valentij²⁶ sin Ivana Kikabonija solo na Visocah²⁷, ko e bilo Matra Mikliča mida dote...²⁸) Ništa nam nekrati drasti, da je ore bio on isti Martin Mojsjejević III Mojsjejević.

I nija čudo, gospodine urednike, da ja

po slovjanaku, ili hrvatsko, po hrvatsku pišao

kapelan kraljčakoga gospodara, bisege činovnikom, „podknežinom“, onoga kraljčaka kneza,

koji je svojim podložnikom Hrvatom samo

tako pišao, kako njegova nobrojena pisma

svjedote.

I na to više dobri muti, naprijed gđu-

plovjan Matr., 2. župan Matjci Draganić,

3. nego brat Valentij²⁹, 4. župan Benko Šupan Stjepana Klančinica sin.

I ja pišac Žunić, ki to zapisah po ukaz-

no³⁰) prodjauči i kupujutih.

— Va fine holla, amen, let' guib. 1484.²⁵)

kako kupy Valentij²⁶ sin Ivana Kikabonija solo na Visocah²⁷, ko e bilo Matra Mikliča mida dote...²⁸) Ništa nam nekrati drasti, da je ore bio on isti Martin Mojsjejević III Mojsjejević.

I nija čudo, gospodine urednike, da ja

po slovjanaku, ili hrvatsko, po hrvatsku pišao

kapelan kraljčakoga gospodara, bisege činovnikom, „podknežinom“, onoga kraljčaka kneza,

koji je svojim podložnikom Hrvatom samo

tako pišao, kako njegova nobrojena pisma

svjedote.

I na to više dobri muti, naprijed gđu-

plovjan Matr., 2. župan Matjci Draganić,

3. nego brat Valentij²⁹, 4. župan Benko Šupan Stjepana Klančinica sin.

I ja pišac Žunić, ki to zapisah po ukaz-

no³⁰) prodjauči i kupujutih.

— Va fine holla, amen, let' guib. 1484.²⁵)

kako kupy Valentij²⁶ sin Ivana Kikabonija solo na Visocah²⁷, ko e bilo Matra Mikliča mida dote...²⁸) Ništa nam nekrati drasti, da je ore bio on isti Martin Mojsjejević III Mojsjejević.

I nija čudo, gospodine urednike, da ja

po slovjanaku, ili hrvatsko, po hrvatsku pišao

kapelan kraljčakoga gospodara, bisege činovnikom, „podknežinom“, onoga kraljčaka kneza,

koji je svojim podložnikom Hrvatom samo

tako pišao, kako njegova nobrojena pisma

svjedote.

I na to više dobri muti, naprijed gđu-

plovjan Matr., 2. župan Matjci Draganić,

3. nego brat Valentij²⁹, 4. župan Benko Šupan Stjepana Klančinica sin.

I ja pišac Žunić, ki to zapisah po ukaz-

no³⁰) prodjauči i kupujutih.

— Va fine holla, amen, let' guib. 1484.²⁵)

kako kupy Valentij²⁶ sin Ivana Kikabonija solo na Visocah²⁷, ko e bilo Matra Mikliča mida dote...²⁸) Ništa nam nekrati drasti, da je ore bio on isti Martin Mojsjejević III Mojsjejević.

I nija čudo, gospodine urednike, da ja

po slovjanaku, ili hrvatsko, po hrvatsku pišao

kapelan kraljčakoga gospodara, bisege činovnikom, „podknežinom“, onoga kraljčaka kneza,

koji je svojim podložnikom Hrvatom samo

tako pišao, kako njegova nobrojena pisma

svjedote.

I na to više dobri muti, naprijed gđu-

plovjan Matr., 2. župan Matjci Draganić,

3. nego brat Valentij²⁹, 4. župan Benko Šupan Stjepana Klančinica sin.

I ja pišac Žunić, ki to zapisah po ukaz-

no³⁰) prodjauči i kupujutih.

— Va fine holla, amen, let' guib. 1484.²⁵)

